

РЕШЕНИЕ

№ 7208

гр. София, 21.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15
състав**, в публично заседание на 12.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **8806** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

А. В. Ш. от [населено място] не е доволен от заповед № 19381/ 14.06.2013 г., издадена от И. М., началник група АНД отдел „Пътна полиция” при СДВР, с която спрямо оспорващия е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, буква „е” от Закона за движение по пътищата /накратко ЗДвП/ - временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство до предоставяне на сключена валидна застраховка.

В жалбата е въведено оплакване за незаконосъобразност и противоречие с целта на закона на акта, мотивирано с твърдението, че в тридневния срок за възражения срещу АУАН № 19381/ 02.06.2013 г. Ш. е представил валидна застраховка „Гражданска отговорност” в ЗК „Д.” с полица № UV G[EИК], сключена в Кралство Испания, валидна до 19.06.2013 г., и следователно важаща на територията на ЕС към момента на проверката. На следващо място се поддържа, че в заповедта не са изложени фактическите основания, мотивирали органа да приложи ограничителната мярка – липсват данни издателят на заповед № 19381 от 14.06.2013 г. да е изследвал въпросите чия собственост е превозното средство, регистрирано ли е то, в коя държава, представена ли е „Гражданска отговорност”, кога е станало това – цитираните неясноти освен че ограничават правото на защита на оспорващия, създават пречка за съда да провери допустимостта и законосъобразността на мярката.

В съдебно заседание оспорващият не се представлява и не ангажира становище.

Ответникът, началник група АНД отдел Пътна полиция при СДВР, отрича

основателността на жалбата. Процесуалният му представител претендира юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна се установява:

На 02.06.2013 г. к.о. при С. СДВР група ОГПМ Л. съставил акт за установяване на административно нарушение, в който отразил, че на същата дата около 17,20 ч, по Автомагистрала Л. с посока на движение от [населено място] към [населено място] управлява лек автомобил Ауди модел А4 бял с рег. № 3699 CRR, собственост на Г. Д. М. и при извършена проверка на I тунел се установило, че водачът управлява автомобила като не е сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, валидна за 2013г. Представя полица на ММ mutuamadrilena № 3.037.268 с изтекъл срок на 22.05.2013 и зелена карта, изтекла на 21.05.2013 г. № Е 2083/13-3037268, с което е нарушил чл. 315, ал. 1, предл. 2 от Кодекса за застраховането.

Към жалбата, въз основа на която е образувано настоящето производство, е приложена застрахователна полица № [ЕГН], издадена от Д. на 21.06.2012 г. по отношение на автомобил марка Ауди, модел А 4 с рег. № 3699 CRR.

Други доказателства от значение за предмета на спора по делото не са ангажирани.

При тази фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Обжалва се в срок (липсват данни за датата, на която актът е съобщен на адресата си/), подлежащ на оспорване индивидуален административен акт от засегнат от него субект.

Заповед № 19381/ 14.06.2013 г. е издадена от компетентен орган – началник група АНД отдел „Пътна полиция” – СДВР, на който са делегирани правомощия за това – заповед № Из 1741/ 28.08.2012 г. на министъра на вътрешните работи /т.2/ вр. заповед № з 11783 от 17.09.2012 г. на директора на СДВР. В нея от фактическа страна е прието следното: На 02.06.2013 г. Г. Л., на длъжност КО – СДВР - ПП КПП е съставил спрямо жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение за това, че управлява лек автомобил Ауди 3699 CRR без застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите и не представя изискуемите по чл. 261, ал. 1 КЗ документи.

В разпоредбата на чл. 171, т. 1, буква „е“ е предвидено, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство без застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите - до предоставяне на сключена валидна застраховка. Задължението за сключване на договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е предвидено в чл. 259, ал. 1 от Кодекса за застраховането по отношение на притежателите на моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република Б. и не е спряно от движение /т. 1/; лицето, което управлява моторно превозно средство при влизане на територията на Република Б., когато няма валидна за територията на Република Б. застраховка /т. 2/. Съгласно чл. 259, ал. 2 КЗ това лице сключва гранична застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите на граничния контролно-пропускателен пункт, от който влиза на територията на Република Б. и трябва да разполага с нея до напускането на територията на страната. Изключение от цитираното правило е предвидено в ал. 3, т. 1, която гласи ,че лицето по ал. 1, т. 2 /което управлява моторно превозно средство при влизане на територията на Република Б., когато няма валидна за територията на Република Б. застраховка/ не е длъжно да сключва договор за

застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите при влизане на територията на Република Б. при условие, че притежава валиден сертификат "Зелена карта" – съгласно § 1, т. 36 от ДР на Кодекса за застраховането това е международен сертификат за застраховка, издаден от името на национално застрахователно бюро в съответствие с Препоръка № 5, приета на 25 януари 1949 г. от Подкомитета на Комитета по сухопътен транспорт на Икономическата комисия на Организацията на обединените нации за Европа. Националното застрахователно бюро съгласно § 1, т. 21 ДР на КЗ е професионална организация, която е създадена в съответствие с Препоръка № 5, приета на 25 януари 1949 г. от Подкомитета на Комитета по сухопътен транспорт на Икономическата комисия на Организацията на обединените нации за Европа, и обединява застрахователите, получили лиценз за извършване на застрахователна дейност на територията на една държава, които имат право да извършват застраховане по раздел II, буква "А", т. 10 от приложение № 1, с изключение на застраховката "Отговорност на превозвача" по раздел II, буква "А", т. 10.2 от приложение № 1.

По правилото на чл. 170, ал. 1 АПК в тежест на органа е да установи съществуването на фактическите основания, посочени в заповедта. В случая те са две: управление на превозно средство без застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите и непредставяне на изикуемите по чл. 261, ал. 1 КЗ документи.

Както бе посочено, при проверката от полицейските служители Ш. е представил полица на ММ *mutuamadrilena* № 3.037.268 с изтекъл срок на 22.05.2013 и зелена карта с изтекъл срок на 21.05.2013 г. Твърдения и доказателства за обратното не са ангажирани. При това положение материалноправната предпоставка за прилагане на ограничителната мярка е изпълнена. Тя е с временен характер - „до отпадане на основанието“, което означава до предоставяне на доказателства за съществуване на застрахователен договор пред контролните органи. Ако Ш. е изпълнил изискването на закона и с жалбата си срещу заповедта е приложил копие от валидна застраховка, действието на временната ПАМ би било прекратено, като свидетелството за управление на моторно превозно средство на жалбоподателя не би било иззето.

По тези съображения съдът приема, че заповедта съответства на закона и неговата цел да се преустанови извършване на административното нарушение, поради което оспорването е неоснователно.

С оглед изхода на спора и при направеното преди края на устните състезания искане за това на ответника се следва юрисконсултско възнаграждение, което се определя съобразно чл. 8 във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения на 150 /сто и петдесет/ лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на А. В. Ш. от [населено място] срещу заповед № 19381/14.06.2013 г., издадена от И. М., началник група АНД отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

ОСЪЖДА А. В. Ш. от [населено място], [улица] да заплати на отдел „Пътна полиция“ – СДВР, юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б., в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

Съдия: